MARGARETA, FOREVER!

(Daniela Caraman Fotea, 15 decembrie 2006)

Dijuncția între generații este o temă pe care nici o epocă nu a ocolit-o. „Fluieratul în biserică” nu e o noutate, dar în contrapartidă, aplecarea tinerimii asupra tradiției se perpetuează, are valoare și un anume confort. Nici noi nu facem excepție; în context l-am ales ca exemplu pe **Claudiu Mirică**, vocalistul care a preluat nu cu mulți ani în urmă solistica evergreen-urilor formației **Mondial**, readucîndu-le astfel la viață, cu succes notabil, în Festivalul dedicat formației (conceput de **Dezideriu Horvath**), apoi în recitaluri, turnee. Nu a fost o întîmplare izolată, pentru că iată, l-am reîntîlnit pe **Claudiu Mirică** preocupat cu eficiență reverberantă în lansarea unui nou disc, extras de asemenea din arhiva muzicală. CD al **Margaretei Pîslaru –** oldies but goldies.

Pentru Margareta s-au întrecut condeiele în superlative; față de vocea, talentul, frumusețea, profesionalitatea ei. A fost bine și pe incontestabil merit. La Margareta am vibrat însă și față de alte dimensiuni: sufletești, de caracter, care o detașează de mulți confrați: demnitatea, ținuta, corectitudinea, generozitatea față de cei aflați în nevoie. Foarte importante, pentru că imaginea noastră este construită mai ales de cei care vin în contact cu străinii. Și, ca atare, este lesne de înțeles reacția colectivității din New Jersey, Statele Unite, unde ea este de ani buni rezidentă. Autoritățile americane, nu numai că i-au conferit premii, distincții, sprijin material pentru acțiuni de binefacere, dar au și adoptat legi propuse de ea. Acolo, pe teritoriu american, se serbează acum 1 iunie ca zi a copilului, cu implicarea materială și emoțională mai ales față de orfani, urmare a strădaniilor ei. Motiv în plus de prețuire.

Discul cel nou al Margaretei cu 26 de piese, splendide, a fost atît de bine mediatizat de cel numit mai înainte, Claudiu Mirică, încît la lansare, în mulțimea care a „spulberat” în nici 2 ore, peste 400 de CD-uri, erau prezenți și admiratori din Arad, Brăila, Galați, Craiova, Timișoara, Constanța, Iași, chiar și din Republica Moldova, care au dorit să obțină primii autografele fascinantei, preferatei lor cîntărețe. Foarte bine că s-a petrecut așa: fără a-și dezminți vocația generozității (revin la semnificația acestei vocații, care o apropie pe Margareta de imaginea și distincția Doamnelor și Domnițelor din vremurile de odinioară), ea a anunțat donarea drepturilor ei de autor și interpret, Crucii Roșii, pentru care lucrează și ca voluntar. Frumos exemplu mai ales că nu este singular în strategia Margaretei, implicată și în alte demersuri inedite: la tinerimea română va face, gratuit, un master privind cizelarea prestației artistice a tinerilor cîntăreți. Mai are idei îndreptate anume către cei defavorizați. Cuantificate, iată, pe lîngă susținerea materială și în blîndă consolare, speranță și iubire. Ca o perpetuă Duminică!